

22211

Bound Sept. 1948.

PRINTING

Presented
TO THE
WILLIAM BLADES LIBRARY
BY
S. BREMNER, Esq.

50.57
9.57

SPECIMEN
OF
PRINTING TYPES,
BY
WILLIAM MILLER,
LETTER-FOUNDER

To His Majesty for Scotland.

22211

EDINBURGH:
PRINTED BY JAMES BALLANTYNE & CO.

140

1822.

EIGHT LINES PICA.

WENNO

nsining

RIGHT NINES RICE.

Specimen of Right Nines Rice, 1883.

THE

machine

morning

W.T.V.E.

HERMIT
quomodiu
91234567

Two Lines English Roman.

Quousque tandem abutere
Catilina, patientia nostra?
quamdiu nos etiam furor
iste tuus eludet? quem ad
finem sese effrenata jacta-
bit audacia? nihilne te noc-
turnum præsidium palatii,
nihil urbis vigiliæ, nihil ti-

ABCDEFGHIJKLMNO

PQRSTUVWXYZÆŒ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTU

1234567890

Two Lines English Roman.

Quousque tandem abutere
Catilinae, patientia nostrae?
Quandiu nos etiam furor
iste tuus cludet? quem ad
hinc sese effrenata iacta-
bit audacia? nihilne te noc-
turnum praesidium palatii,
nihil urbis vigiliae, nihil ti-

ABCDEFGHIJKLMNO

PQRSTUVWXYZE

ABCDEFGHIJKLMNOQRSTU

1234567890

Two Lines English Italic.

*Quousque tandem abutere,
Catilina, patientia nostra ;
quamdiu nos etiam furor
iste tuus eludet ; quem ad fi-
nem sese effrenata jactabit
audacia ; nihilne te noctur-
num præsidium palatii, ni-
hil urbis vigilæ, nihil timor
populi, nihil consensus bono-
rum omnium, nihil hic muni-*

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X

Two Lines English Italic.

Quousque tandem abutere,
Catharine, patientia nostra;
quoniam nos etiam furor
iste tuus eludet; quem ad fi-
nem sese effrenata iactabit
audacia; nihilne te noctur-
num presidium palatii, ni-
hil urbis vigilie, nihil timor
populi, nihil consensus bono-
rum omnium, nihil hic muni-

ABCDEFGHIJKLM
NOPQRSTUVWXYZ

Double Pica Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte ege-

ABCDEFGHIJKLMNOP
QRSTUVWXYZÆŒ

Double Pica Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Ca-
tilina, patientia nostra? quamdiu
nos citam furor iste tuus eludet?
quem ad finem esse effrenata jac-
tabit audacia? nihilne te nocet,
inimpe praesidium palatii, nihil ur-
bis vigilae, nihil timor populi, nihil
consequas honorum omnium, nihil
hic mentissimus habendi senatus
locus, nihil horum ora vultusque
moverunt? patere tu consilia non
scitis? constrictam iam omnium
horum conscientia teneri cogis.
rationem tuam non vides? quid
proxima, quid superiore nocte ege-

ABCDEFGHIJKLMN O P
Q R S T U V W X Y Z A B C

New Double Pica Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia tenere conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris,

**A B C D E F G H I J K L M N
O P Q R S T U V W X Y Z Æ Æ**

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Novo Double Pica Indic.

Quoniam tandem obdure, Quod
in patientia nostra? quoniam nos
etiam furor iste inus elidit? quoniam
in finem se effundit? quod
dicit? nihilne te nocturnum pre-
sidium parat? nihil in his vigiliis.
nihil timor populi. nihil consensus
bonorum omnium. nihil hic munus-
trastans habendi seratus locus. ni-
hil horum ore vulgus innotuit?
patere tunc consilia non sentis? con-
structionem jam omnium horum con-
scientia tenere conjunctionem tuam
non videt? quid proxima. quid
superiora nocte egres. ubi furis.
A A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T U V X Y Z E T E

£1284567890

Double Pica Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque mo-

ABCDEFGHIJKLMNOP

Double Pica Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina,
patientia nostra? quamdiu nos
tuo furore iste tuus eludet? quem
ad finem sese effrenata iactabit au-
dacia? nihilne te nocturnum pre-
sidium palatii, nihil urbis vigiliæ, ni-
hil timor populi, nihil consensus po-
puli, nihil horum omnium, nihil hic munitis-
simus habendi senatus locus, nihil
AB C D E F G H I K L M N O P Q R S
9 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina,
patientia nostra? quamdiu nos
tuo furore iste tuus eludet? quem
ad finem sese effrenata iactabit au-
dacia? nihilne te nocturnum pre-
sidium palatii, nihil urbis vigiliæ, ni-
hil timor populi, nihil consensus po-
puli, nihil horum omnium, nihil hic munitis-
simus habendi senatus locus, nihil
AB C D E F G H I K L M N O P

Great Primer Roman.

Quousque tandem abutere, Catilina,
patientia nostra? quamdiu nos etiam
furor iste tuus eludet? quem ad fi-
nem sese effrenata jactabit audacia?
nihilne te nocturnum præsidium pa-
latii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor
populi, nihil consensus bonorum om-
nium, nihil hic munitissimus habendi
senatus locus, nihil horum ora vul-
tusque moverunt? patere tua consi-
lia non sentis? constrictam jam om-

ABCDEFGHIJKLMNOPQR

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Italic.

*Quousque tandem abutere, Catilina,
patientia nostra? quamdiu nos etiam
furor iste tuus eludet? quem ad finem
sese effrenata jactabit audacia? nihil-
ne te nocturnum præsidium palatii, ni-
hil urbis vigiliæ, nihil timor populi,
nihil consensus bonorum omnium, nihil
hic munitissimus habendi senatus locus,
nihil horum ora vultusque moverunt?
patere tua consilia non sentis? con-
strictam jam omnium horum conscientia*

ABCDEFGHIJKLMNOPQRS

Great Primer Roman.

Quousque tandem abutere, Caelina,
patricia nostra? quousque nos tuum
furore, iste tuus cludet? quem ad fi-
nem esse effrenata spectabit audacia?
Quousque te nocturnum precidium pa-
latii, nihil turis vigiliae, nihil timor
populi, nihil consensus honorum om-
nium, nihil hic tantissimus habendus
scelus locus, nihil horum ora vis-
itantes avertunt? patere tu con-
silia non sentis? conspectum jam om-
ni-
um
ABCD EFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZ

61234567890.

Italic.

Quousque tandem abutere, Caelina,
patricia nostra? quousque nos tuum
furore, iste tuus cludet? quem ad finem
esse effrenata spectabit audacia? nihil
ne te nocturnum precidium palatii, ni-
hil turis vigiliae, nihil timor populi,
nihil consensus honorum omnium, nihil
hic tantissimus habendus scelus locus,
nihil horum ora visitantes avertunt?
patere tu consilia non sentis? con-
spectum jam omnium horum conspectus
ABCD EFGHIJKLMNOPQR

English Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid concilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc in-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{2}{8}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt:

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Quoniam tandem absterge, Catiline, patiens
 hostis? quando nos etiam tuos iste tuus
 elabit? quem ad finem sese effrenata iacta-
 bit audacia? nihil te nocturnum presidium
 tetabit, nihil turba vigiliae, nihil timor populi.
 nihil consensus horum omnium, nihil ho-
 minitissimus habendi senatus locus, nihil ho-
 rum ora vitaspue moverunt? patere tunc con-
 stis non sentis? constituta iam omnium ho-
 rum concordia tenet constitutionem tuam
 quid vides? quid proxima quid superiore noc-
 te egisti, ubi fueris, quos convocaveris, quid
 consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbi-
 traris? O tempora, o mores! Senatus hoc in-
 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 1234567890 11111111 11 12

New Italic.

Quoniam tandem absterge, Catiline, patiens
 hostis? quando nos etiam tuos iste tuus
 elabit? quem ad finem sese effrenata iactabit
 audacia? nihil te nocturnum presidium po-
 tetit, nihil turba vigiliae, nihil timor populi, nihil
 consensus horum omnium, nihil ho minitissimus
 habendi senatus locus, nihil horum ora
 vitaspue moverunt? patere tunc constis non
 sentis? constituta iam omnium horum con-
 cordia tenet constitutionem tuam non vides?
 quid proxima quid superiore nocte egisti, ubi
 fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis,
 quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora,
 o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt:
 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
 ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

English Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, con-

ABCDEFGHIJKLMN**OP**QRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMN**OP**QRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{2}{8}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Sena-

*ABCDEFGHIJKLMN**NN**OPQRSTU*

*ABCDEFGHIJKLMN**OP**QRSTUVWXYZÆ*

English Roman, No 3.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mo-

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W X Y Z Æ Æ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt:

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W X Y Z Æ Æ

English Roman, No. 2.

Quoniam tandem abuter, Catiline, patientia
 nostra? quoniam nos etiam tuos iste tuus
 claudet? quoniam ad finem esse effrenata iacta-
 lat audacia? nihilne te nocturnum pressidi-
 um salutat, nihil rursus vigilae, nihil timor
 populi, nihil consensus bonorum omnium,
 nihil hic minutissimum habendi senatus lo-
 cus, nihil horum ora vultusque moventur?
 patere tua consilia non sentis? constituta
 iam consilia horum consentis tenere con-
 sultationem tuam non vides? quid proxima
 quid superiore nocte egisse, tibi fuerit, quos
 convocaveris, quid consilii egeris, quoniam nos
 tuum ignotum arbitris? O tempora, o mo-
 res!

New Italian.

Quoniam tandem abuter, Catiline, patientia
 nostra? quoniam nos etiam tuos iste tuus
 claudet? quoniam ad finem esse effrenata iacta-
 lat audacia? nihilne te nocturnum pressidi-
 um salutat, nihil rursus vigilae, nihil timor populi,
 nihil hic minutissimum habendi senatus lo-
 cus, nihil horum ora vultusque moventur?
 patere tua consilia non sentis? constituta
 iam consilia horum consentis tenere con-
 sultationem tuam non vides? quid proxima
 quid superiore nocte egisse, tibi fuerit, quos
 convocaveris, quid consilii egeris, quoniam nos
 tuum ignotum arbitris? O tempora, o mo-
 res!

New English, No 4.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempore, o mores! Senatus hoc in-

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZVW

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZÆÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{2}{3} \frac{3}{4} \frac{5}{8} \frac{7}{8}$

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt:

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZVW

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZÆÆ

New English, No 4.

Quousque tandem abutere, Catiline, patientia
 nostra? quando nos etiam furor iste tuus
 eludet? quem ad finem esse effrenata jacta-
 bit audacia? nihilne te nocturnum pressidi-
 um palatium, nihil urbis vigiliae, nihil timor po-
 puli, nihil consensus bonorum omnium, nihil
 hic minutissimus habendi sceleris locus, nihil
 horum ora vultusque movent? patere tua
 consilia non scitis? constictam iam omnium
 horum conscientia tenet constitutionem tuam
 non vides? quid proxima, quid superiore noc-
 te egres, ubi fueris, quos convocaveris, quid
 consilii ceperis, quem nostrum ignoret urbi-
 tatis? O tempore, o mores! Senatus hoc in-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

1234567890 11111111

New Italian.

Quousque tandem abutere, Catiline, patientia
 nostra? quando nos etiam furor iste tuus
 eludet? quem ad finem esse effrenata jacta-
 bit audacia? nihilne te nocturnum pressidi-
 um palatium, nihil urbis vigiliae, nihil timor po-
 puli, nihil consensus bonorum omnium, nihil
 hic minutissimus habendi sceleris locus, nihil
 horum ora vultusque movent? patere tua
 consilia non scitis? constictam iam omnium
 horum conscientia tenet constitutionem tuam
 non vides? quid proxima, quid superiore noc-
 te egres, ubi fueris, quos convocaveris, quid
 consilii ceperis, quem nostrum ignoret urbi-
 tatis? O tempore, o mores! Senatus hoc in-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

New English Roman, No 5.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{111123357}{234834888}$

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt:

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

New English Roman, No 5.

Quousque tandem abutere, Catiline, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem esse effrenata iactas audacia? nihil te nocturnum populi, nihil palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic tantissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vitasque moveant? patere tua consilia non sentis? constituta iam omnium horum conscientia tamen consilium, nem tuum non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ut tuos quos convocaveris, quid consilii ceperis, quoniam nos tuum ignorant arbitris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic

ABCDEFGHIJKLMNORSTUVWXY

ABCDEFGHIJKLMNORSTUVWXYZ

1234567890 1234567890

New Table

Quousque tandem abutere, Catiline, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem esse effrenata iactas audacia? nihil te nocturnum populi, nihil palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic tantissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vitasque moveant? patere tua consilia non sentis? constituta iam omnium horum conscientia tamen consilium, nem tuum non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ut tuos quos convocaveris, quid consilii ceperis, quoniam nos tuum ignorant arbitris? O tempora! o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic

ABCDEFGHIJKLMNORSTUV

ABCDEFGHIJKLMNORSTUVWXYZ

Pica Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfac-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ $\frac{1}{4} \frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{3}{4} \frac{5}{8} \frac{7}{8} \frac{1}{10} \frac{1}{12} \frac{1}{16}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos au-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Pica Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unum-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipub-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Quoniam tandem abuteretur, Catilina, patientia nos-
tra? Quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? Quam
ad finem sese effrenata iactabit audacia? Ni-
hilne te nocturnum persequitur sollicitudo, nihil urbis
vigilae, nihil timor populi, nihil conscientia homi-
num communit, nihil hic tantumsonus habendi se-
datus locus, nihil horum ora vulgusque movent?
Patere tua consilia non sentis? Constatiam jam
omnium horum conscientia tenet, conjunctionem
tam non vides? Quis proxima, quis superiore
nocte egredis, ubi furas, quos convocares, quid
consili caperes, quem hostium ignorem ardua-
ris? O tempus, o mores! Scintilla hoc intelligit
consilium: hic tamem vivit. Vixit? Imo vero
etiam in senectute vivit: sit publici consilii parti-
cipis: notat et designat oculis ad caedem numm-
ulorum.

ABCDEFGHIJKLMNORSTUVW
ABCDEFGHIJKLMNORSTUVW
1234567890 @ 11111111 11111

Index

Quoniam tandem abuteretur, Catilina, patientia nos-
tra? Quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? Quam
ad finem sese effrenata iactabit audacia? Ni-
hilne te nocturnum persequitur sollicitudo, nihil urbis
vigilae, nihil timor populi, nihil conscientia homi-
num communit, nihil hic tantumsonus habendi se-
datus locus, nihil horum ora vulgusque movent?
Patere tua consilia non sentis? Constatiam jam
omnium horum conscientia tenet, conjunctionem
tam non vides? Quis proxima, quis superiore
nocte egredis, ubi furas, quos convocares, quid
consili caperes, quem hostium ignorem ardua-
ris? O tempus, o mores! Scintilla hoc intel-
ligit, consilium videt: hic tamem vivit. Vixit? Imo vero
etiam in senectute vivit: sit publici consilii parti-
cipis: notat et designat oculis ad caedem numm-
ulorum.

ABCDEFGHIJKLMNORSTUVW
ABCDEFGHIJKLMNORSTUVW
1234567890 @ 11111111 11111

Pica Roman, No 3.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos au-
ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZÆ
£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{2}{8}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipub-
ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTUVWXYZÆ

New Pica Roman, No 4.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul vidit: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vi-

ABCDEFGHIJKLMN^OPQRSTU^VWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMN^OPQRSTU^VWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos au-

ABCDEFGHIJKLMN^OPQRSTU^V

ABCDEFGHIJKLMN^OPQRSTU^VWXYZÆ

Quoniam tandem abuter, Catiline, patientia nostra?
 quidnam nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad
 finem sese effrenata hinc iactabit audacia? nihil
 hic te totum praesidium palatii, nihil insulae vigilae, nihil
 forum populi, nihil comensum bonorum omnium, ni-
 hil hic munimentum habendi reatus locum, nihil ho-
 rum ora, nullaque moventur? patere tua consilia non
 sentis? consistam iam omnium horum consilia
 tenes? constitutionem tuam non vides? quid proxi-
 me, quid superior nocte cecidit, ubi facies, quos con-
 vocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum igno-
 rare arbitraris? O tempus, o mores! Scenatis hoc
 intelligit consilium vidit: hic tamen vis? Vis? mo-
 vero etiam in senatum venit: ut publici consilii par-
 ticipes: notat et designat oculis ad caedem mun-
 dantque nostrum. Nos autem vii fortis saluta-
 reme reipublice videmus, si istius furorem ac tela vi-

ABCDEFGHIJKLMNQRSTUUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNQRSTUUVWXYZ

© 1984567890

Index

Quoniam tandem abuter, Catiline, patientia nos-
 tra? quidnam nos etiam furor iste tuus eludet?
 quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? ni-
 hil hic te totum praesidium palatii, nihil insulae
 vigilae, nihil forum populi, nihil comensum bonorum
 omnium, nihil hic munimentum habendi reatus lo-
 cum, nihil horum ora, nullaque moventur? patere
 tua consilia non sentis? consistam iam omnium
 horum consilia tenes? constitutionem tuam non
 vides? quid proximo, quid superiore nocte cecidit,
 ubi facies, quos convocaveris, quid consilii ceperis,
 quem nostrum ignorare arbitraris? O tempus, o
 mores! Scenatis hoc intelligit, consilium vidit: hic fa-
 temur. Vis? mo vero etiam in senatum ve-
 nit: ut publici consilii participes: notat et designat
 oculis ad caedem mundantque nostrum. Nos au-

ABCDEFGHIJKLMNQRSTUUVWXYZ

ABCDEFGHIJKLMNQRSTUUVWXYZ

Small Pica Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia tenere conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Grac-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ ¶ 1 1 1 3 2 3 5 7 1 0 1 2 1 2 2 0
2 4 8 4 3 8 8 8

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigilæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Small Pica Roman, No 3.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum medio-

ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU VWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU VWXYZÆE

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 1 2 1 6 2 0 7 8

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium

ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU VWXYZÆE

ABCDEFGHIJKLMN O PQRSTU VWXYZÆE

Small Pica Roman, No 4.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ,

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1234567890 $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$ $\frac{1}{20}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorum ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, priva-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

New Small Pica Roman, No 5.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantum statum rei-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ
 £1234567890 1234567890 $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

the most common form of the disease, and the most dangerous. It is characterized by a prodromal stage, followed by a stage of eruption, and a stage of desquamation. The prodromal stage is characterized by a general malaise, fever, and a redness of the face. The stage of eruption is characterized by the appearance of small, red, raised spots on the skin, which are surrounded by a white halo. These spots are most numerous on the face, neck, and chest. The stage of desquamation is characterized by the peeling of the skin, which begins about the fifth day of the eruption. The disease is usually self-limiting, and the patient recovers within a week or two. However, in some cases, the disease can be fatal, especially in children and the elderly. The disease is caused by a virus, and is highly contagious. It is important to isolate the patient and to avoid contact with the patient during the stage of eruption. The disease is most common in the spring and summer months.

Small Pox History.

The disease is caused by a virus, and is highly contagious. It is important to isolate the patient and to avoid contact with the patient during the stage of eruption. The disease is most common in the spring and summer months. The prodromal stage is characterized by a general malaise, fever, and a redness of the face. The stage of eruption is characterized by the appearance of small, red, raised spots on the skin, which are surrounded by a white halo. These spots are most numerous on the face, neck, and chest. The stage of desquamation is characterized by the peeling of the skin, which begins about the fifth day of the eruption. The disease is usually self-limiting, and the patient recovers within a week or two. However, in some cases, the disease can be fatal, especially in children and the elderly.

Long Primer Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempore, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam to in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perfermus? nam illa ni-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ ¤ ¤ 1 1 1 1 2 3 3 5 7 1 0 1 2 2 0 1 0

No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempore, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus?

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorum ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules per-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 @ 1 2 3 3 1 1 5 1 7 1 0 1 1 1 0 2
3 3 4 8 8 2 8 4 8

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Long Primer Roman, No 4.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furor ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Ser-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ P B 1 2 3 3 4 8 8 1 1 5 1 7 1 0 1 2 1 5

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furor ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

New Long Primer Roman, No 6.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorum ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ privatis interfecit: Catilinam vero orbem

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 1234567890 1234567890

The moon is up, and yet it is not night—
 Sunset divides the sky with her—a sea
 Of glory streams along the Alpine height
 Of blue Friuli's mountains; heaven is free
 From clouds, but of all colours seem to be
 Melted to one vast Iris of the West,
 Where the day joins the past eternity;
 While, on the other hand, meek Dian's crest
 Floats through the azure air—an island of the blest!

A single star is at her side, and reigns
 With her o'er half the lovely heaven; but still
 Yon sunny sea heaves brightly, and remains
 Rolled o'er the peak of the far Rætian hill,
 As day and night contending were, until
 Nature reclaimed her order:—gently flows
 The deep-dyed Brenta, where their hues instil
 The odorous purple of a new-born rose,
 Which streams upon her stream, and glassed within it glows.

Bourgeois Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocreter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus student manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ ¢ ¤

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocreter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus stu-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Bourgeois Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nemis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coerce-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 @ 1 1 3 1 5 6 7 1 1 1 1 1 1 1 1 2 2

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? Nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos,

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut vira fortes acrioribus suppliciiis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 @ P

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? Nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut vira fortes acrioribus suppliciiis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos,

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Brevier Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempore, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina,

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 @ ¢ ¤ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, con-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Brevier Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum presidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjunctionem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in Senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero viri amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum medicriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilina vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercoerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

£1234567890 @ ¤ ¤ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$ $\frac{1}{20}$ $\frac{2}{12}$ $\frac{2}{16}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque movent? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter laebefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferentes? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina vehementis et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, con-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Brevier Roman, No 3.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimum habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero viri amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum medio-criter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melius, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis ci-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

£1234567890 @ P Hb $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{2}{3} \frac{3}{4} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8}$ $\frac{1}{10} \frac{1}{100}$

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic minitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moventur? patere tua consilia non sentis? conscriptam iam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignore arbutaris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes tandem machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tibidium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfect: Catilinam vero orbem terrae cade atque incenditis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehementer

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒY

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes quamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocre labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortia acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coererent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W X Y Z Æ E

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W X Y Z Æ E

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$ $\frac{1}{20}$ $\frac{2}{12}$ $\frac{2}{16}$

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes quamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocre labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coererent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decre-

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W X Y Z Æ E

ABCDEFGHIJKLMN O P Q R S T U V W X Y Z Æ E

Brevier Roman, No 5.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 @ ¢ ¤ 1 1 1 2 3 3 1 3 5 7 1 0 1 2 1 2 2 0 1 2 1 2

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decre-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

New Brevier Roman, No 6.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tella vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac reipublica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decevit

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 @ ¢ ¤

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac reipublica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Dece-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Minion Roman, No 1.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An veso vir amplissimus. P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coererent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 @ 1234567890 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum præsidium palatii, nihil urbis vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad cædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicæ videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus. P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicæ, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terræ cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coererent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius, consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Minion Roman, No 2.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam sedition-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£123456789 @ 1 1 1 1 2 3 3 5 7 10 12 16 20

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam juror iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius, consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
125 WEST 4TH STREET
NEW YORK, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1911

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
125 WEST 4TH STREET
NEW YORK, N. Y.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjunctionem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii participes: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero viri amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum modiciter laebefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus supplicis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Hab mus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid res publica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditum suspiciones C. Gracchus, clarissimus patre, avo, maioribus: occisus est cum libris M. Fulvius, consularis. Simili senatusconsulto, C. Mario, et L. Va-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

£1234567890 @ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{12}$ $\frac{1}{16}$ $\frac{1}{20}$ $\frac{1}{25}$

Italic.

Quousque tandem aotere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigilia, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimum habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moventur? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium norum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem animumque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublice videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublice, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublice consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius, consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit: interfectus est propter

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

New Minion Roman, No 4.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehementis et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, majoribus: occisus est cum libris M. Ful-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

£1234567890 @ P B

New Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehementis et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Large Nonpareil.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caedere atque incendiis vastare cupientem, nos consules perferemus? nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coererent. Habemus enim senatusconsultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul viderit, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, majoribus: occisus est cum liberis M. Fulvius, consularis. Simili senatusconsulto, C. Mario, et L. Valerio Consulibus, permessa est respublica: num unum diem postea L. Saturninum, tribunum plebis, et C. Servilium praetorem, mors ac reipublicae pœna

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublicae videmur, si istius furem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero, orbem terrae caedere atque incendiis vastare cupientem, nos consules perferemus? Nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coererent. Habemus enim senatusconsultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublicae consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul viderit, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit; interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo,

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z Æ Æ

Quousque tandem in te, Catilina, patitiua nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus cludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque mouerunt? pater te consilia non sentis? constrictam iam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, vbi fueris, quos conuocaueris, quid consilii ceperis, quom nostrum ignorare arbitraris? — O tempora, o mores! Senatus hic intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere republicae videmur, si istius furoris ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci iussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes iamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium tuum, tuumque militem in senatu reipublicae, privatus interfecit? Catilina? nam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare, totius orbis imperium perferre? Nam illa nimis antiqua praeterea, quod Q. Serrillus Ahala Sp. Melius, viris rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortis acerbioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercent. Habemus enim, senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest republicae consilium, neque auctoritas hujus oratoris: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Quousque tandem atque antea Catilina, patricia nostra? quamdiu notum furor iste tuus eludet? quem ad finem, esse effenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium palatii, nihil tuorum vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic multitisimam habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moventur? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjunctionem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eædem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere republicæ videmur, si istius furem ac tela vitemus. Ad mortem te Catilina, ducti jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jandiæ machinaris. An vero vir amplissimus, P. Sæpio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum, quædam ætate facientem statum republicæ privatis interfecit: Catilinam vero orbem terræ eadem ætate atque eodem die interfecit, non in consulis perferemus? nam illa nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala, Melior, non in consulis sed in illius nimis antiqua præterea, quod Q. Servilius Ahala, Melior, non in consulis sed in illius acrioribus supplicis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest republicæ consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, non, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid republica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones, C. Gracchus, clarissimus pater, avo, maioribus: occisus est cum liberis M. Fulvius,

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

£ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 $\frac{1}{8}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{3}{4}$

Quousque tandem adtere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos, diem furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihiline te nocturnum praesidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moventur? patere tua consilia non sentis? constrictam iam omnium horum conscientia teneri con-
iurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quomodo nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in-
terit, si publicis consiliis participes: notat et designat occultis ad eadem unumquemque nostrum. Non autem te, Catilina, quod iurasti, quod optulisti, quod optine-
rem ad tela trahimus. Ad mortem te, Catilina, ducti, iussu consulis jampridem oportebat: te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir ampli-
simus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactum statu-
m reipublicae, privatus interfecit: Catilinam vero, orbem terrae eade atque incenditis vastare cupientem, non consules perferemus? Nam illa nimis antiqua praeterea, quo-
d. Q. Servilius Ahala Sp. Maelum, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit
etiam quondam in hac republica virtus, ut vii fortis acrioribus supplicis civem pernici-
tiosum et insensum hostem coerceret. Habemus enim senatus consilium in te, Catilina, vehemens et grave, non minus in illis, qui te adhaec adhaec adhaec adhaec
pntis: nos, nos, dico apertae, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Pe-
trius consul vidisset, ne quid republicae detrimenti caperet. Nox nulla interessit: in-
terfectus est propter quosdam seditionem suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ

Ruby, or Pearl Nonpareil.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum presidium palatii, nihil urbis vigilie, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit: consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublice videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jamridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublice, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terre cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublice consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul viderit, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, majoribus: occisus est cum liberis M. Fulvius, consularis. Simili senatusconsulto, C. Mario, et L. Valerio Consulibus, permessa est respublica: num unum diem postea L. Saturninum, tribunum plebis, et C. Servilium prætorum, mors ac reipublice pœna remorata est? At nos vicesimum jam diem patimur habescere aciem horum auctoritatis. Habemus enim hujusmodi senatus consultum, veruntamen inclusum in tabulis, tanquam in vagina reconditum quo ex senatus consulto confestim interfectum te esse, Catilina, convenit. Vivis: et vivis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam. Cupio, Patres conscripti, me esse clementem: cupio in tantis reipublice periculis non dissolutum videri: sed jam meipsum inertie, nequitieque condemnno. Casta sunt in Italia contra republicam, imperatorem castrorum, ducemque hostium, intra mœnia, atque adeo in senatu videmus, in-

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ
£1234567890

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum presidium palatii, nihil urbis vigilie, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictam jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortis satisfacere reipublice videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jamridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublice, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terre cæde atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublice consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul viderit, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla intercessit: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, majoribus: occisus est cum liberis M. Fulvius, consularis. Simili senatusconsulto, C. Mario, et L. Valerio Consulibus, permessa est respublica: num unum diem postea L. Saturninum, tribunum plebis, et C. Servilium prætorum, mors ac reipublice pœna remorata est? At nos vicesimum jam diem patimur habescere aciem horum auctoritatis. Habemus enim hujusmodi senatus consultum, veruntamen inclusum in tabulis, tanquam in vagina reconditum: quo ex senatusconsulto confestim interfectum te esse, Catilina, convenit. Vivis: et vivis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam. Cupio, Patres conscripti, me esse clementem: cupio in tantis reipublice periculis non dissolutum videri: sed jam meipsum inertie, nequitieque condemnno. Casta sunt in Italia contra republicam,

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆ

Pearl Roman.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum presidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictum jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem periculosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublice consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla interessit: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, majoribus: occisus est cum liberis M. Fulvius, consularis. Simili senatusconsulto, C. Mario, et L. Valerio Consulibus, permissa est reipublica: num unum diem postea L. Saturninum, tribunum plebis, et C. Servilium praetorem, mors ac republicae poena remota est? At nos vicesimum jam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis. Habemus enim hujusmodi senatusconsultum, veruntamen inclusum in tabulis, tanquam in vagina reconditum: quo ex senatusconsulto confestim interfectum te esse, Catilina, convenit. Vivis: et visis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam. Cupio, Patres conscripti, me esse clementem: cupio in tantis reipublicae periculis non dissolutum videri: sed jam meipsum inertiam, nequitiaeque condemno. Casta sunt in Italia contra republicam, in Etruria faucibus collocata: crescit in dies singulos hostium numerus: eorum autem imperatorem castrorum, decumque

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z Æ Æ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? nihilne te nocturnum presidium palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque moverunt? patere tua consilia non sentis? constrictum jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublicae videmur, si istius furorem ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci jussu consulis jampridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublicae, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem, non consules perferemus? nam illa nimis antiqua preterea, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, novis rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem periculosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublice consilium, neque auctoritas hujus ordinis: nos, nos, dico aperte, consules desumus. Decrevit quondam Senatus, ut L. Opimius consul videret, ne quid respublica detrimenti caperet. Nox nulla interessit: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus, clarissimo patre, avo, majoribus: occisus est cum liberis M. Fulvius, consularis. Simili senatusconsulto, C. Mario, et L. Valerio Consulibus, permissa est reipublica: num unum diem postea L. Saturninum, tribunum plebis, et C. Servilium praetorem, mors ac republicae poena remota est? At nos vicesimum jam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis. Habemus enim hujusmodi senatus consultum, veruntamen inclusum in tabulis, tanquam in vagina reconditum: quo ex senatusconsulto confestim interfectum te esse, Catilina, convenit. Vivis: et visis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam. Cupio, Patres conscripti, me esse clementem: cupio in tantis reipublicae periculis non dissolutum videri: sed jam meipsum inertiam, nequitiaeque condemno. Castra sunt in Italia contra republicam, in Etruria faucibus collocata: crescit in dies singulos hostium numerus: eorum autem imperatorem castrorum, ducemque hostium, intra menia, atque adeo in senatu videmus, intestinam aliquam quotidie perniciem reipublicae molientem. Si te jam, Catilina, compre-

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z Æ Æ

DIAMOND.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum pressidium palatii, nihil urbis vigillie, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque movent? patere tua consilia non sentis? constrictum jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris quos convocaveris, quid consilii egeris, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublice videmur, si istius furem ex tela vitemus. Ad mortem te Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublice, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrarum cede atque incendiis vastare cupientem, nos consules perferimus? nam illa nimis antiqua preterita, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, nova rebus studentem manu suo occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave:

ABCDEFGHIJKLMN OPQRST VWXYZÆ £1234567890

Italic.

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? quamdiu nos etiam furor iste tuus eludet? quem ad finem sese effrenata jactabit audacia? nihilne te nocturnum pressidium palatii, nihil urbis vigillie, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, nihil hic munissimus habendi senatus locus, nihil horum ora vultusque movent? patere tua consilia non sentis? constrictum jam omnium horum conscientia teneri conjurationem tuam non vides? quid proxima, quid superiore nocte egeris, ubi fueris quos convocaveris, quid consilii egeris, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! Senatus hoc intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? imo vero etiam in senatum venit: fit publici consilii particeps: notat et designat oculis ad eadem unumquemque nostrum. Nos autem viri fortes satisfacere reipublice videmur, si istius furem ex tela vitemus. Ad mortem te Catilina, duci jussu consulis jam pridem oportebat: in te conferri pestem istam quam tu in nos omnes jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Scipio pontifex maximus, Tiberium Gracchum mediocriter labefactantem statum reipublice, privatis interfecit: Catilinam vero orbem terrarum cede atque incendiis vastare cupientem, nos consules perferimus? nam illa nimis antiqua preterita, quod Q. Servilius Ahala Sp. Melium, nova rebus studentem, manu sua occidit. Fuit, fuit ista quondam in hac republica virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum, quam acerbissimum hostem coercerent. Habemus enim senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave: non deest reipublice

ABCDEFGHIJKLMN OPQRSTU VWXYZÆ

ALL the commandments which I command thee this day shall ye observe to do, that ye may live, and multiply, and go in and possess the land which the Lord swore unto your fathers.

2 And thou shalt remember all the way which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what was in thine heart, whether thou wouldest keep his commandments, or no.

3 And he humbled thee, and suffered thee to hunger, and fed thee with manna, which thou knewest not, neither did thy fathers know; that he might make thee know that man doth not live by bread only, but by every word that proceedeth out of the mouth of the Lord doth man live.

4 Thy raiment waxed not old upon thee, neither did thy foot swell, these forty years.

5 Thou shalt also consider in thine heart, that as a man chasteneth his son, so the Lord thy God chasteneth thee.

6 Therefore thou shalt keep the commandments of the Lord thy God, to walk in his ways, and to fear him.

7 For the Lord thy God bringeth thee into a good land, a land of brooks of water, of fountains and depths that spring out of valleys and hills;

8 A land of wheat, and barley, and vines, and fig trees, and pomegranates; a land of oil olive, and honey;

9 A land wherein thou shalt eat bread without scarceness, thou shalt not lack any thing in it; a land whose stones are iron, and out of whose hills thou mayest dig brass.

10 When thou hast eaten and art full, then thou shalt bless the Lord thy God for the good land which he hath given thee.

11 Beware that thou forget not the Lord thy God, in not keeping his commandments, and his judgments, and his statutes, which I command thee this day:

12 Lest when thou hast eaten and art full, and hast built goodly houses, and dwelt therein;

13 And when thy herds and thy flocks multiply, and thy silver and thy gold is multiplied, and all that thou hast is multiplied;

14 Then thine heart be lifted up, and thou forget the Lord thy God, which brought thee forth out of the land of Egypt, from the house of bondage;

15 Who led thee through that great and terrible wilderness, wherein were fiery serpents, and scorpions, and drought, where there was no water; who brought thee forth water out of the rock of flint;

WILLIAM MILLER, Edinburgh.

SCRIPT.

The usefulness of the Art of Printing is so universally acknowledged, it needs no proof; every one knows, without the invention of this Art, the productions of great men would have been confined in the possession of a few, and of no utility to posterity. In short, what would the moderns know of the sciences did not Printing furnish them with the discoveries of the Ancients? All the eulogiums we can bestow on the invention, and the honours we pay it, are far deficient of its merit; and, we believe, few will deny it when they consider the vast expences which our forefathers

A B C D E F G H I J K L M

DOUBLE PICA BLACK.

And be it further hereby enacted, That the Mayors, Bailiffs, or other head Officers of every Town and place corporate, and City within this Realm, being Justice or Justices of the

ENGLISH BLACK.

And be it further hereby enacted, That the Mayors, Bailiffs, or other head Officers of every Town and place corporate, and City within this Realm, being Justice or Justices of Peace, shall have the same authority by virtue of the Act, within the limits and precincts of their Jurisdictions, as well out of Sessions as at their Sessions, if they hold any, as is herein limit-

PICA BLACK.

And be it further hereby enacted, That the Mayors, Bailies, or other head Officers of every Town and place corporate, and city within this Realm, being Justice or Justices of peace, shall have the same authority by virtue of the Act within the limits and precincts of their Jurisdictions, as well out of Sessions as at their Sessions, if they hold any, as is herein limited, prescribed and appointed to Justices of the peace of the county, or any two or more of them, or to the Justices of the

Two-line Great Primer Checks.

Two-line English.

ABCDEFGHIJK.,

Two-line Small Pica.

ABCDEFGHIJKLMNO.,

Two-line Long Primer.

**ABCDEFGHIJKLMNOP
QRSTUVWXYZÆŒ.,**

Two-line Bourgeois.

**ABCDEFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZÆ,;:-**

Two-line Brevier.

**ABCDEFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZÆ,;:-**

Two-line Minion.

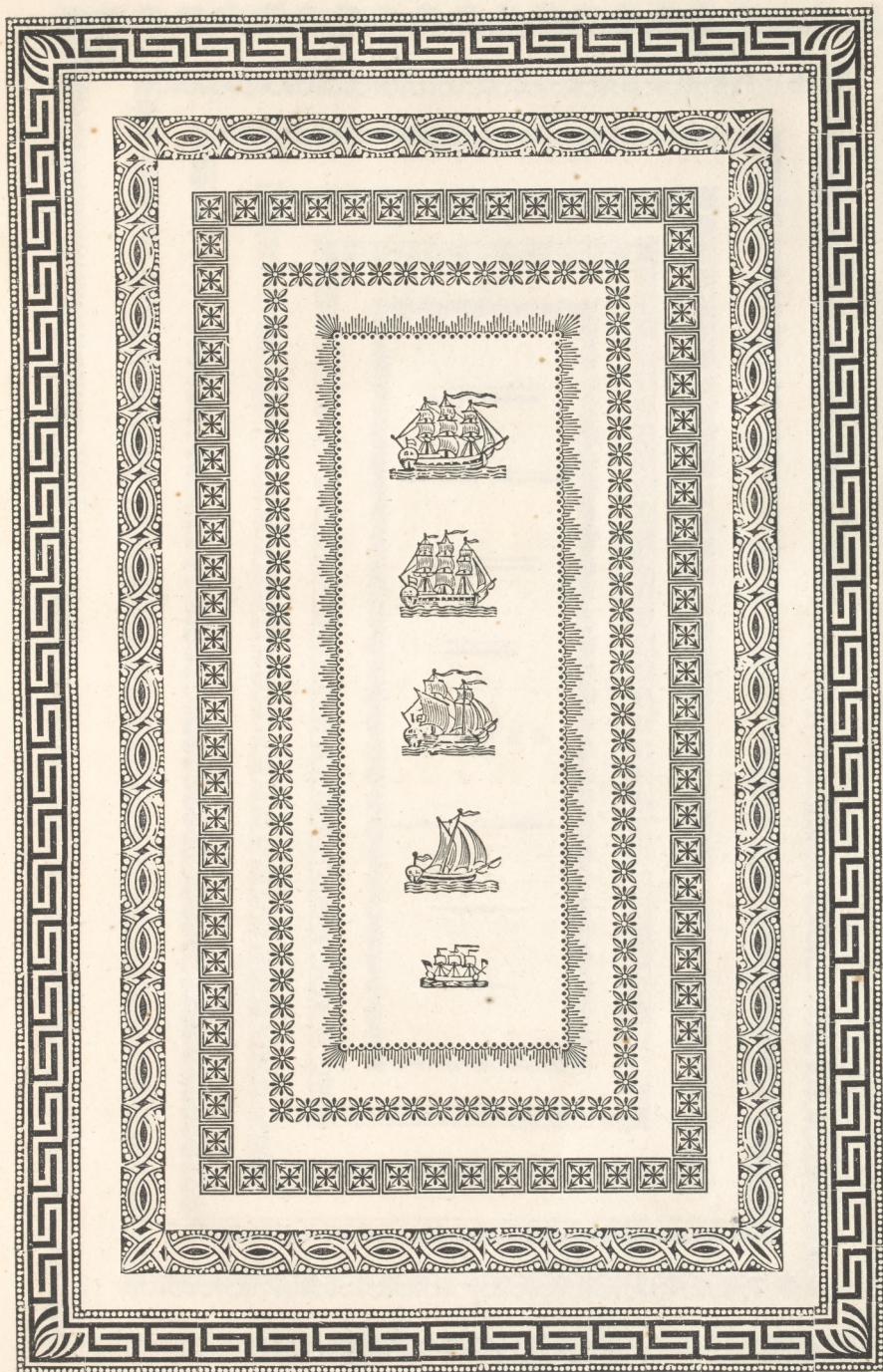
**ABCDEFGHIJKLMNOPQRST
UVWXYZÆŒ,;:-**

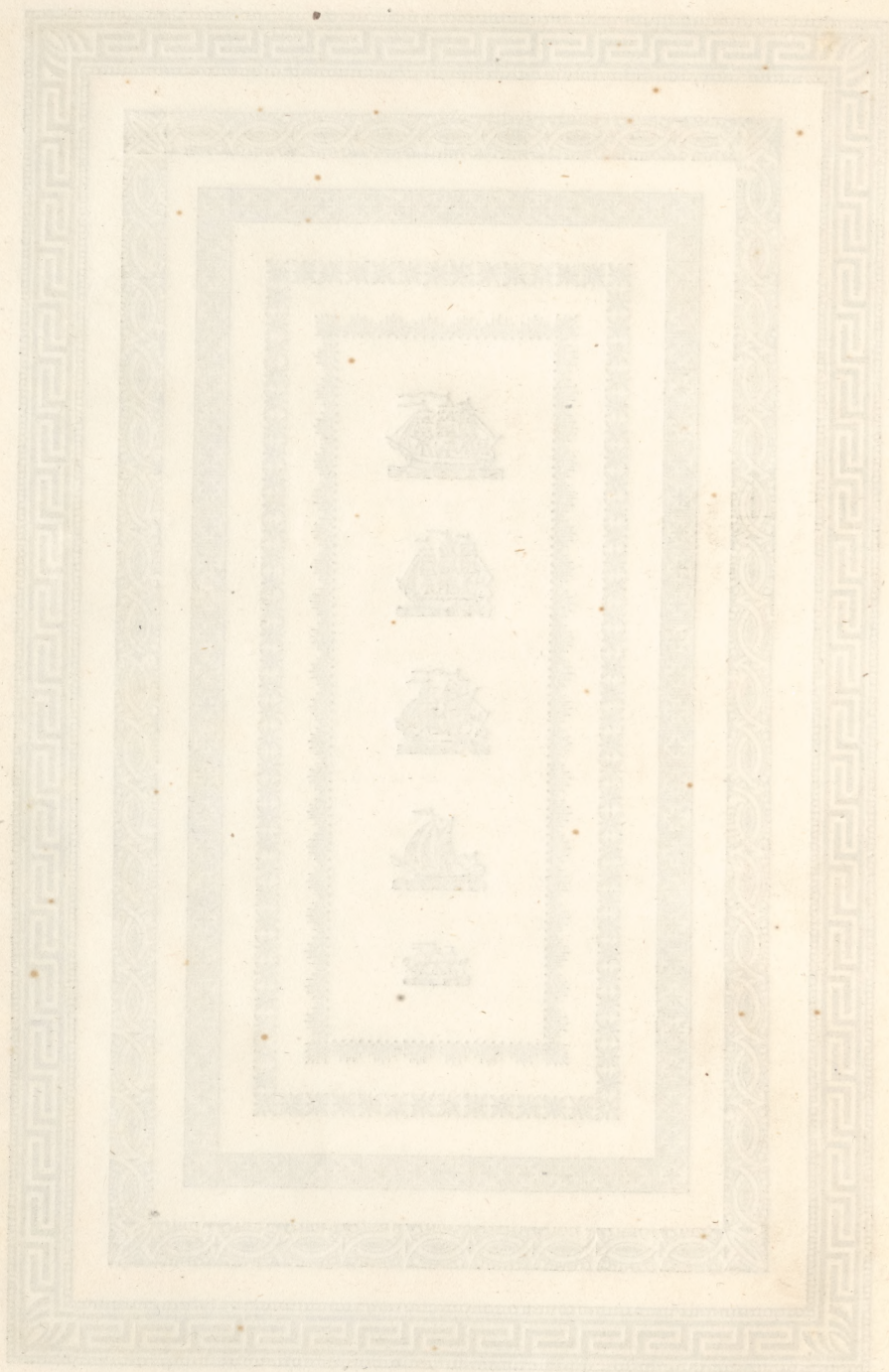
Two-line Nonpareil.

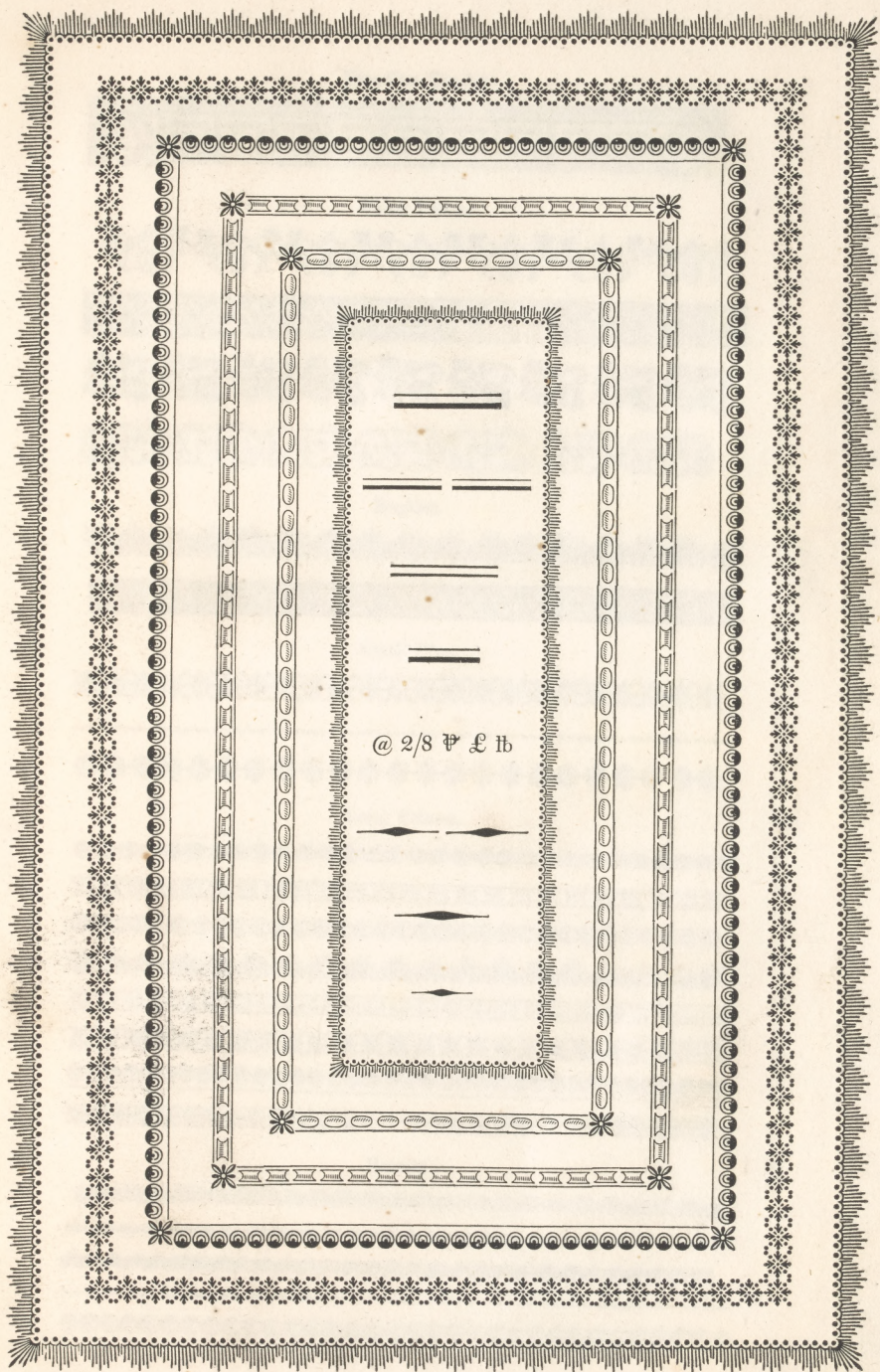
**ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTU
VWXYZÆŒ,;:-**

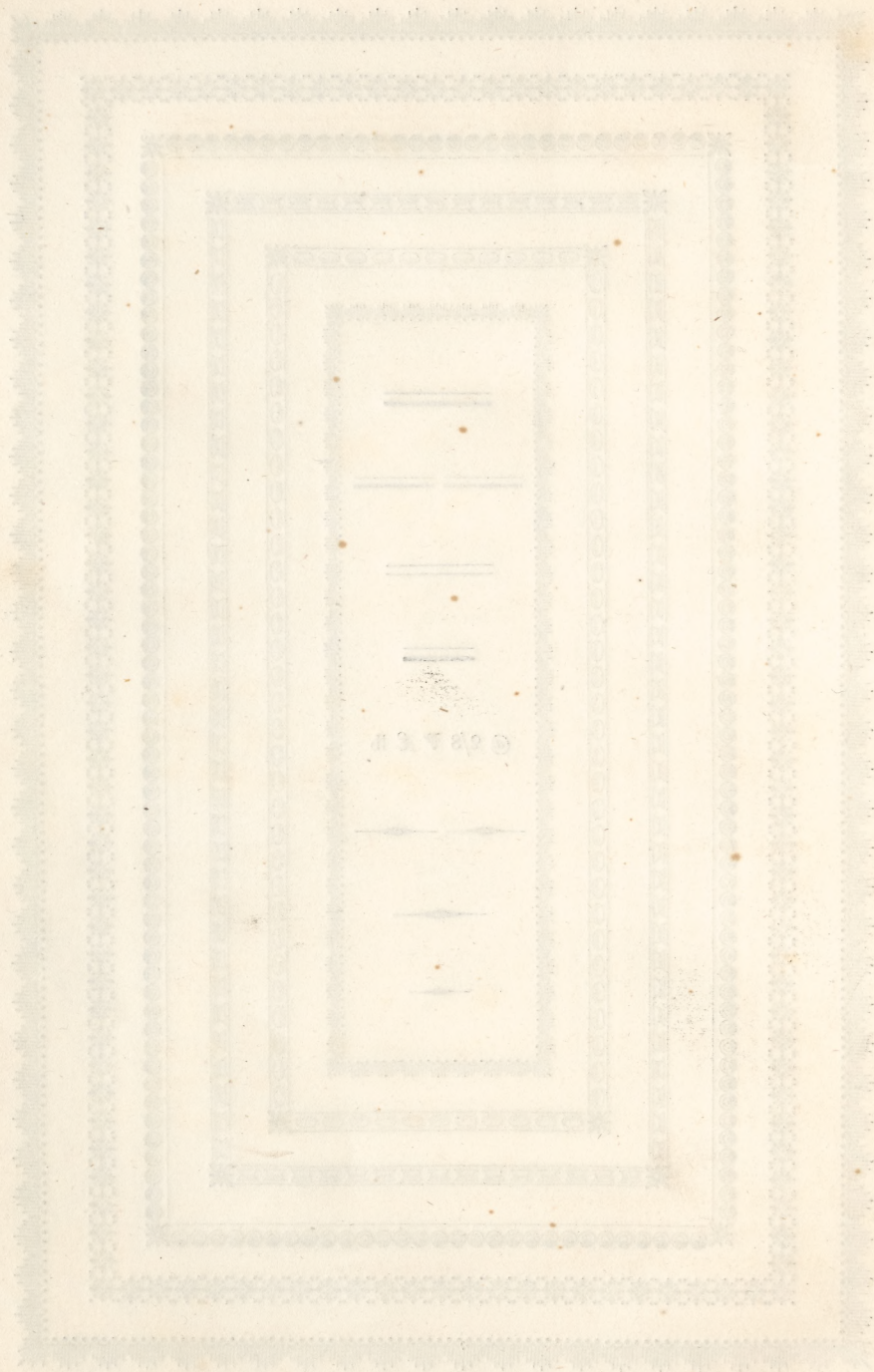
Two-line Pearl.

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆŒ,;:-

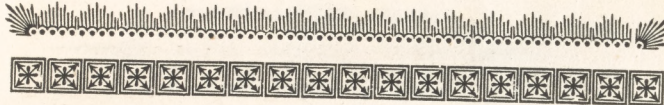
Two-line English.

Great Primer.

English.

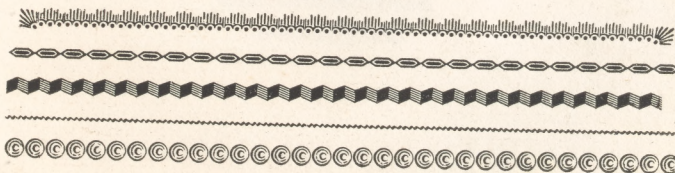
Small Pica.

Long Primer.

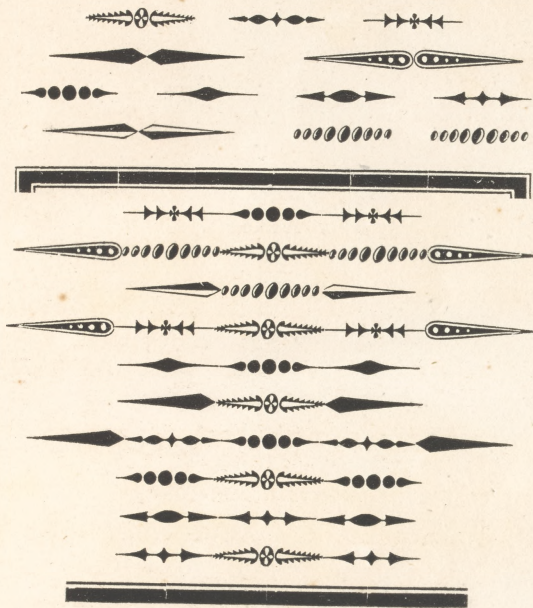
Brevier.

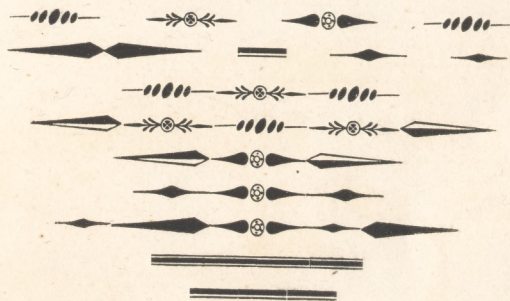
ORNAMENTED DASHES.

LONG PRIMER.

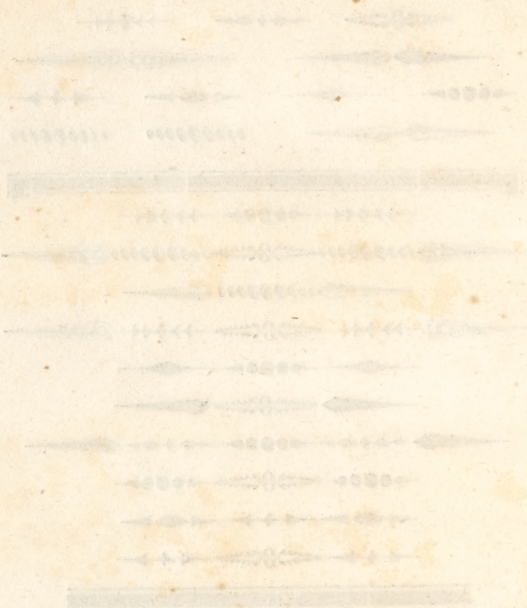

BREVIER.

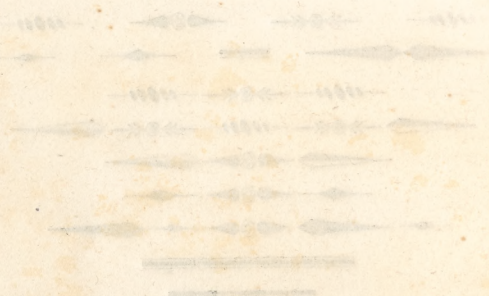

ON A MENTED DASHES

THE FIRST

THE SECOND

Specimen of Printing Types, by William Miller,
letter-founder, To His Majesty for Scotland. Ornament:
royal arms. Edinburgh: Printed by James
Ballantyne & Co. [rule] 1822.

Miller W
Edinburgh
1822

$9\frac{1}{2} \times 6\frac{3}{4}$ f [1] + [51]: Title page [1] Specimens [1-51]

blue marble paper limp boards.

f [1-5] Placard types] r & ital.; ff [6-44 Body types] retail
; f [45] Script; f [46] Blacks; f [47] Check, Two-line
[tutling?]; f [48-49 Borders composed of flawed, Stripped,
rules & dashes]; f [50] Flowers; f [51] Ornamental
dashes.

